

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1914-1917 : L
84:1 - 269**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2617

Falun 5.12. 1917

Käraste!

Tack för det första för ett långt brev. Det där, som du frågade om julklappar får jag kanske svara på en annan gång. Jag är inte riktigt på det klara med vad jag skall säga. Tack också för det noggranna beskedet om brevet. Får se om jag kan göra något.

Ja, nu skulle jag väl berätta om resan. Jag for med ett försenat tåg på lördag afton och i vill snöyra till xxxxxxxx Ulfshyttan. Jag satt i en vanligt simpel vagn och hade ingen förbindelse med kungligheten. Men kom på i Borlänge och hade sin egen vagn naturligtvis. Vid Ulfshytte station var det alldeles bedårande vackert med en massa marschaller och facklor, som buros av så många och kullor i kostym. De stodo från järnvägen och till vagnarna, mist ett hundra. Sedan på vägen till gården var det på flera ställen tjärtunnor inne i skogen. Och så till sist vid själva gården likaså massvis av marschaller, som verkligen i snövädret och mörka natten gjorde intryck av något slags trollslott i skogen. Ja, väl inkommen på mitt rum gjorde jag förstas en liten toalett och därpå bjöds det på te. Klockan var omkring halv sex. Jag kom in i ett förmak, där kronprinsens sutto vid ett bord och en ung dam, som just hade blivit xxxxxxxx förlofad med xxxxxxxx Birgers goda vän, Louis Arfwedsson satt och höll den sällskap och såg olycklig ut. De andra människorna såsom fröken Holakvist från Falun, en grevinna Wachtmeister, deras hovfröken och andra höllo sig på xxxxxxxx rummets andra sida. Fru Arfwedson själv är ju så döv, så att hon hade svårt för att tala med kronprinsessan. Det var ganska lustigt, knäpptosyntes jag i dörren, förrän både kronprinsen och hans gemål sprungo upp som hade de fått se en frälsande ängel och komno emot mig. Så fick jag ta den unga damens plats och så

kan jag säga, att jag var uppvaktande hovdan, till dess vi skildes nästa dag vid stora Tuna station. Jag vet inte i denna stund hur det kom sig, för jag försökte att hålla mig undan och låta de andra framträda, men jag blev jämt franknuffad av någon och kunde inte slippa undan. Således höll jag dem nu med sällskap under hela tedrickningen, sedan gick var och en till sitt och dressed for dinner, jag hade min akademiklänning.

Så klockan halv åtta var det middag, och där hade jag verkligen ingen plats så att jag kunde tala med dem, utan bara den uppvaktande kapten Ceder-schiöld. Efter middagen vid kaffedrickningen placerade sig prinsessan i ett soffhörn och vinkade åt mig att sätta mig bredvid sig. Och där satt jag, medan det sjöngs av en ung man med vacker röst. Därpå tågade vi upp i ett högt torn i ena hörnet av byggnaden och där sötto vi i mån-skenet och jag läste högt "Pyresan" ur Jerusalems. Jag tyckte jag läste bra, men prinsessan tror jag inte förstod, däremot gjorde prinsen det.

Sedan satt man en stund och språkade i det halvmörka rummet. Det hade klarnat något litet, så att man såg den verkligen sköna utsikten över sjöar och berg, men jag tyckte inte att de kungliga brydde sig om att se ut. Däroppe hade jag en pratstund med kronprinsen, den var ganska intressant. Jag frågade då, om vi inte skulle göra något för Finland, men det trodde han inte, att vi kunde. Han frågade om jag hade många förbindelser med utländska författare, det intresserade honom, för han hade en idé, att Sverige efter fredsslutet skulle bli en bra förmedlingslänk mellan de olika ländernas vetenskapsmän. Man skulle inbjuda dem, som ville råkas och arbeta samman, att komma till Stockholm och på allt sätt hjälpa till att föra dessa människor samman. Jag sade då, att det var inte så nödvändigt i fråga om författare, för de, sittas så helst var i sin vrå, men för vetenskapsmän och affärsmän tror jag visst, att det behövdes en slags andlig frihamn. Så talade si om kungens norska resa och om kriget, men du kan inte tro hur försiktiga de voro båda två. Du skulle inte ha kunnat höra på deras tal, vilket de voro entusiasmfulla eller inte. Men man behövde ju inte vara i osäkerhet. De voro förresten nöjda med sin dag